

Серия:

Тема:Орбитата на по-голямата
Божия Благодат

Яков 4:6-10

Дата:10/06/2018г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;

Бул.”Сливница 98/100

1. УВОД-

Изминалите недели, говорихме за „дименсията на любовта”. Зная, че това заглавие звучи и малко нереално, защото ако можем да покажем „измеренията на Бога”, тогава ще можем да изброим и „измеренията на Любовта”, защото Бог е любов. И все пак, ние макар да не сме в състояние да опишем напълно нашия Бог, можем да се опитваме и откриваме повече и повече от Неговите характеристики и така да Го опознаваме постоянно и за цял живот. По същия начин стоят нещата и за Любовта. Ние никога не можем да я опишем напълно, но това не означава, че трябва да спрем да я изследваме.

Миналата неделя Апостол Йоан ни каза в своето Първо Послание 4 глава, 8 стих, че:

(СЛ 2) „Който не люби, не е познал Бога, защото Бог е любов!” В този и други стихове, той ни разкрива, че любовта към брата, сестрата и Бога, са взаимно свързани с познаването на Бога или с духовния живот. Духовния живот е свързан с духовната активност и работа за Бога, тук на тази земя и в този живот. Така, че аз мога цяла година да си проповядвам за любов и накрая резултата да е нулев. В този ред на мисли си зададох въпроса, какво е нужно, за да

задействаме енергията на любовта. Ако опитам да използвам езика на математиката, производна на какви функции е любовта. Няколкократно казвах в тази серия от проповеди, че любовта не е нещо, което можеш сам да извоюваш. Не мога да си наложя да те обичам, ако ти не си ми симпатичен или ми създаваш проблеми. Но казахме също, че Божията благодат може да извърши това в нас.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

(СЛ 3) А) Благодатта е и Да желая, и Да Върша дела за Царството

Забелязали ли сте, че в Християнския ни живот, често се сблъскваме с несходство между желаното и извършеното. Зная че трябва да направя добро, искам, но не намирам сили или воля да го извърша. Или другия вариант е, да извърша доброто, но без желание-насила. Нито единия, нито другия вариант е добър начин на Християнство. Като онзи баща, който покани синовете си да работят на лозето. Единия каза, че ще дойде, но не дойде, а другия отказа, но отиде. Тази вътрешна борба, подсказва, че в нас има дух, душа и тяло и те може да действат в атмосфера на антагонизъм или във атмосфера на хармония.

Едно нещо е да познаваш и желаяш доброто. Друго е да го правиш, но по задължение/насила! Трето е това което Бог може да извърши в нас- **и да желаем и да**

вършим доброто. Това е много важно, защото в първия случай, няма полза от желанието ни, защото не е облечено в дела. Във втория делата ни, не са естествени, но са по принуждение, а всичко извършено по принуда няма дълъг живот. Виждали ли сте такива хора, може да започнат с голям ентузиазъм, но времето и обстоятелствата, успяват да ги изморят, отчаят и дори, откажат. По всичко личи, че най-удачния вариант е когато Бог ми даде благодат за да върша доброто и да го върша с желание, не с отегчение, огорчение, нежелание.

Апостол Павел има какво да каже по въпроса:

(СЛ 4)

Гал. 5:16 Прочее казвам: Ходете по Духа и няма да угаждате на плътските страсти. 5:17 Защото плътта силно желае противното на Духа, а Духът противното на плътта; понеже те се противят едно на друго, **за да можете да правите това, което искате.**

Той казва, че в нас се борят две сили. Едната е силата на плътта, а другата е силата на Духа. Плътта има склонност да служи на Дявола и злото, а Духа е отдаден на Бога. Първото(плътта) тегли душата към ада, а второто(духа) към Бога. В текста , апостола ни препоръчва да искаме онова, което Духа желае. Това е защото ако ние мислим за онова което Духа ни подканва да мислим, тогава Бог ще ни помогне да вършим правдата и истината. Павел разяснява това и в друго свое послание:

(СЛ 5)

Филип. 2:13 Защото Бог е, Който според благоволениято Си действа във вас и да желаете това и да го изработвате.

Много хора вършат грях с чувство на вина, но те усещат, че угаждат на плътта си и това им е интересно и забавно. Плътта може да е твърде перверзна и ако всички тръгнат да и угаждат във всичко, света ще стане ад. Не сте ли усещали тази инверсия в себе си? Много хора и се поддават и тогава инверсията се превръща в перверзия. Тези неща се улавят най-лесно в нашите мисли?

Затова имаме съвест, тя усеща и реагира, но ако аз нямам Божия Дух възроден във себе си, тогава душата ми, няма да има сили да се противи дълго на тялото. Много хора не правят разлика между тяло и душа. Много не признават съществуването на душата, но ако внимателно се вгледаме във себе си, ще видим че във всеки от нас има едно раздвоение.

(СЛ 6) То идва от факта, че душата ни е цял живот **обект на привличане**. Привлича ни Дявола, чрез тялото и Бог, чрез духът Си, който е вложил в нас. Ако решиш да служиш на тялото си, Дявола може бърже да те превърне в демонично същество. Ако човека обаче повярва в Бога, ако приеме Жертвата на Бог, дадена в лицето на Исус Христос- тогава става нещо! Словото ни обяснява какво става:

(СЛ 7) **Йоан 3:3** Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, **ако се роди някой отгоре** (Или: Изново.), не може да види Божието царство. **3:4** Никодим Му казва: Как може стар човек да се роди? може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? **3:5** Исус отговори: Истина, истина

ти казвам, **ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.** 3:6 Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

(СЛ 8) Когато аз съм осъзнал, че в естеството си съм грешен човек. Когато съм осъзнал, че грехът в мен ме влече към осъждане и вечно наказание, аз съм извикал към Бога и чрез вяра в Исус , съм искал греховете ми да бъдат отнети и аз да стана **нов човек.** **(СЛ 9)** Това обновяване е съзнателен момент или процес и се нарича Новорождение. Той не може да стане без присъствието и действието на Святия Дух. Тогава ние сме потопени –кръстени в този Святи Дух и така нашия дух свързан с Божия постепенно взима превес първом над душата. Тя започва да желае доброто. В същото време, тялото ни може още да е под влиянието на Сатана и той да ни спира да вършим добро и да ни тегли към злото. Ап.Павел го казва в посланието си до църквата в Рим:

(СЛ 10) Рим. 7:15 Защото не зная какво правя: понеже не върша това, което искам; но **онова което мразя, него върша.**

И още:

Рим. 7:18 Защото зная, че в мене, сиреч в плътта ми, не живее доброто; понеже желание за доброто имам; но злото, което не желая, него върша. 7:19 **Защото не върша доброто, което желая; но злото, което не желая, него върша.**

(СЛ 11) Виждате ли? Това е духовна битка. Тя може дълго да продължи, в зависимост от това доколко я водим сами или с Божията помощ. В този процес, ние съзнателно и продължително и с Божията небесна помощ, трябва да

умъртвяваме страстите на тялото, та постепенно, то да спре да ни дърпа към света, греха и Сатана и не само това. С времето, тялото ни да започне също да се подчинява на Божия Дух в нас и тогава ще настъпи хармонията, при която Дух, душа и тяло, вече действат с разбиране и желание заедно. И правят добро и го правят с желание, без борба.

(СЛ 12) Б) Да търсим повече благодат

Яков 4:6а Но Той дава една по-голяма благодат

Чухте ли добре? Когато водим битката с плътта си сами, тя може да продължи дори цял живот. Ако обаче, в тази нелека битка ние съзнателно и целенасочено призоваваме Бог да я води и да побеждава в нас, тогава ние можем да разчитаме на победа. Искам да ви кажа, че ако ние победим греха и злото в себе си, винаги съществува опасност победата ни да е временна - непостоянна. Когато оставим Бог да ни води в победата, такава победа е вечна.

Това последното се нарича Божия благодат е най-великият дар, който аз и ти можем да имаме от Бога. Благодатта е показаната от Бога спрямо човека, **незаслужена милост**. Благодатта е онова което всеки от нас, трябва да търси и очаква. От благодат се нуждаем всеки от нас всеки ден. Нуждаем се от растяща благодат.

(СЛ 13) В) Ракета-носител към по-голяма благодат-

Като говорихме за благодат трябва да отворим страниците на Словото Божие и да потърсим какво там ни се казва за благодатта. Новия Завет е пълен с информация относно благодатта, но в Новозаветните Притчи, мъдреца Яков, изрежда един списък от действия, които аз реших да нарека „ракета-носител“, която би могла да ни изведе извън атмосферата на греха в една нова чиста атмосфера на благодатта. Атмосфера в която няма нужда да се напругаш и да те боли, когато вършиш добро и можеш и искаш да обичаш хората дори когато те не заслужават твоята любов.

И така Ап.Яков иска да ни изстреля по-високо отколкото сме свикнали да живеем. Той използва една шест-степенна ракета. Ракета която има за цел да ни изведе в атмосферата на „по-голямата благодат“(Як.4:6а)! Искам да ви представя всяка от тези шест степени:

(СЛ 14) В.1- Покори се!

Яков 4:7 И тъй, покорете се на Бога,...

Живеем във време, когато хората отхвърлят авторитетите. В това време, ние имаме призванието да издигаме и декларираме нашия Бог, като неотменен и абсолютен авторитет. Време в което хората се ориентират към двата полюса- на пълната свобода(анархизъм) и пълния контрол(диктатурата), а ние проповядваме свобода в Истината и пълно покорство на Бога чрез Христос.

Покорството ни на Бога е повече от нужно, защото живеем в свят който не познаваме, а само Бог го познава, защото го е сътворил и само Той може да ни покаже как правилно да живеем. Само Той знае пътя, затова аз просто трябва да приема Неговото водачество в живота си! Да Му доверя живота си! Това е най-разумното действие за всеки от нас.

(СЛ 15) В.2- Противи се!

Яков 4:7 „... но противете се на дявола, и той ще бяга от вас.”

Това е заповед с обещание. Заповедта обаче предразполага към въпрос: *Мога ли аз като се съпротивя на дявола, да го уплаша?* Отговора е със сигурност „НЕ”! И ето тук идва благодатта от Бога. Аз не мога, но Онзи в Когото съм поставил надеждата си, може. Онзи Който съм призовал за Водач в живота си, може. Той може да ме екипира с всеоръжието от Ефесяни 6:14-18 и тогава с тази екипировка, която е изцяло основана на Бога, аз ставам победител.

Нашия живот е една непрекъсната съпротива срещу врага на нашите души. Той ще ни изненадва, ще ни съблазнява, ще ни шепне, ще ни спъва, ще ни преследва и подлага на гонения. Това е само малка част от арсенала на неговите оръжия и методи, но ние трябва да сме винаги готови и да му се съпротивяваме.

Как ли? С вярата, със Словото, с хваление, с молитва, със служение на Бога, с дела и думи,

с благовестие. Събирай и ти духовен арсенал за битка с истинския враг. Исус ни предупреждава, че той-дявола може да нарани телата ни, може дори на живота ни да посегне, но душите ни не може да повреди.

(СЛ 16) В.3- Приближете се!

Яков 4:8 Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той до вас.

Втора заповед с обещание. За мен не е толкова важно да знам колко близо е Бог, до мен, защото сигурно няма да мога да дам точни координати за Неговата близост. Остава само да съм сигурен, че аз се приближавам до Него. Обещанието е, че ако аз се приближавам до Него, Той няма да изостане, но ще е близо до мен.

Сближаването с Бога, се извършва в сърцето. Сърцето ми да свикне да търси Господа. Не само когато ми е трудно, но винаги. Затова са и молитвените ни събрания. В тях се учим всяка седмица, да търсим Бога-за себе си, за дома си, за църквата, за града и за нацията. Онзи който постоянства в търсенето, няма никога да се чуди, дали Господ е близо до него, защото няма да му трябва дълго време, за да открива, че Бог е близо. Ако чувствам, че съм се отдалечил от Бога, причината не е в Бога, а в МЕН.

(СЛ 17) В.4- Очистете се!

Яков 4:8 ... Измивайте си ръцете, вие грешни, очиствайте сърцата си, вие колебливи.

Мръсни от грях ръце и раздвоено сърце!

Когато съм раздвоен между света и църквата. Между греха и правдата. Между Бог и дявол. Когато често се чувствам, че греха ме е победил отново, но ми остава надеждата, че все пак съм спасен. Когато зная, че не награда, а наказание е по-подходящо за мен, но ми остава надеждата, че Бог ме обича и е готов отново да ми прости. Когато ръцете ми вършат злото, съвестта ме укорява, но аз все пак съм спокоен, защото нали и аз съм човек.

Ако се чувстваш така, тогава не стой така! Най-добре е да останеш насаме с Бога и да извикаш към Него: Господи, смили се за мен и ми открий неправдата ми! Дай ми очи, с които да видя себе си, така както Ти ме виждаш!

Пост и молитва са добър подход към духовната нечистота и раздвоение.

(СЛ 18) В.5- Бъдете загрижени/сериозни!

Яков 4:9 Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обърне на плач, и радостта ви в тъга.

Това какво е? Днес смеха в Духа е един от най-честите начини, на „помазание”. За много религиозни водачи, веселието и щастието на вярващите е въпрос на цялостна доктринална ориентация. Кой би искал да тъжи и плаче? Нещо повече, Яков ни препоръчва ако се смеем, да обърнем смеха си в плач и радостта си в тъга.

Вероятно много вярващи, ще обявят Яков за старомоден или искащ да каже нещо, но не

на нас, а на определена група от хора, които много са се смеели!

Аз като пастир и като баптист, имам самочувствието, че държа най-правилната Християнска доктрина, но винаги съм си задавал един смиряващ въпрос: Дали Бог смята същото? И допускам, че отговора може да е „НЕ!”

Истината е че никой от нас няма право да смята себе си за праведен. Имал съм опитността, да мисля, че ако Бог ме освободи от даден грях, аз съм близо до съвършенството. Бог винаги когато ме е освобождавал от една слабост, ми е откривал друга, която аз не съм подозирал, че е там.

Един брат преди време ме помоли, да му казвам винаги когато греши. Казах му, че още не е готов за това! Той твърдеше, че е готов! Когато му казах всичко, се оказа, че настина не е готов.

Бог за добро или лошо, не ни открива пълната картина на нашата греховност. Вярвам, че го прави, защото ни жали!

Яков няма намерение да ни жали, затова директно ни поканва: **Плачете и тъжете, защото сме по-грешни, отколкото си мислим.** Плачете и тъжете, защото греха е по-опасен враг, отколкото допускаме.

От нас се очаква сериозно, а не шеговито или лековато отношение към греха –нашия или чуждия. И понеже ние не сме в състояние да се справим с него сами, то имаме нужда от

Божията благодат и милост. За да изпросим тази Божия благодат, ние трябва със сериозност и загриженост, със сълзи и скръб да измолим повече благодат за мрачните времена в които живеем- времена на беззаконие, порочност и падение.

(СЛ 19) В.6- Смирете се!

Яков 4:10 Смирявайте се, пред Господа, и Той ще ви възвишава,.

Последната степен на нашата ракета носител е смирението. Дуайт Муди е казал: „Господи, направи ме смирен, но така че аз да не го разбера!”

Много обичаме да сме в контрол на онова което вършим, затова покорството ни на Бога дори за вярващи хора може да изглежда неприемливо и странно предложение. Въпреки нашия бунт, това е единствения път към изцелението. Ако се дърпаме, губим! Ако се предадем с вяра, ние печелим.

Смирението означава да спреш в разговорите си да повтаряш „аз направих”, аз правя” или „аз ще направя”. Чуйте съвета на Яков само няколко стиха по-долу:

(СЛ 20) Яков 4:13 Слушайте сега вие, които казвате: Днес или утре ще отидем в еди-кой-си град, ще преседим там една година, и ще търгуваме и ще спечелим, **4:14** когато вие не знаете какво ще бъде утре. Що е животът ви? Защото вие сте пара, която се явява, и после изчезва. **4:15** Вместо това, вие тепърва да казвате: **Ако Господ иска**, ние ще живеем и ще направим това или онова.

Смирението означава вместо аз да съм инициатор на живота си, да дам възможност Бог

да го мотивира. Гордия човек постоянно си припомня, че е велик и че заслужава похвалите на другите. Смирения залага изцяло живота си в ръцете и плана на Бога. Тук трябва да помним, че ако гледаш на себе си със самочувствието на велик, тогава правиш Бог свой противник „Бог на горделивите се противи!”

(СЛ 21) Смири се, застани на колене пред Бога и Му кажи: Боже, Ти си Бог, а аз съм само едно Твое творение!

И ако направиш това, няма да съжбяваш никога! Бог ще те изведе в орбитата на Своята Голяма Благодат! Покори се на Бога! Противи се на дявола! Приблужи се до Бога! Очисти се от греха и двуличието! Бъди сериозен относно греха! Смири се пред Господа!

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

И така, шест степени за изстрелване в атмосферата на по-голямата благодат! Благодат която ще ми даде сили и желание за добро и правда. Удоволствие и радост е да виждаш такива християни.

(СЛ 22) Молитва: Всемогъщи Боже помогни ми да нося игото ти с лекота! Излей върху мен, повече от Твоята Божествена Благодат. Амин